अथ चतुर्थोऽनुवाकः ।

तृतीये प्रयाजयाज्या आप्रीसंज्ञका अभिहिताः । चतुर्थे पर्य्यग्नीकरणीया उच्यन्ते । कल्पः । यदा जानाति पर्य्यग्नये क्रियमाणायानुब्रूहि इति । तदा मैत्रावरुणपर्य्यग्निकरणाया-न्वाहाऽग्निर्होता नोध्वर इति । तत्र प्रथमामृचमाह । "अ-ग्निर्होता नो अध्वरे वाजी सन् परिणीयते । देवो देवेषु य-ज्ञियः" इति । 'देवेषु' मध्ये 'यज्ञियः' यज्ञार्हः, 'देवः' अग्निः, 'नोध्वरे' अस्मदीये यज्ञे, 'होता' होमनिष्पादकः, 'वाजी' हविर्लक्षणान्नयुक्तः सन्, 'परिणीयते' परितो नीयते ॥

अथ द्वितीयामृचमाह । "परि त्रिविष्ट्यध्वरं । यात्यग्नी रथीरिव । आ देवेषु प्रयो दधत्" इति । 'रथीरिव' रथवा-निव, अयं पर्य्यग्निकरणार्थं उल्मुकरूपः 'अग्निः', 'अध्वरं' योगसाधनं पशुं, 'त्रिविष्टि' वेष्टनत्रयं यथा भवति तथा, पर्य्यग्निकरणार्थं 'प्रयः' प्रायणीयं हविः; 'देवेषु', 'आदधत्' आदधात्वित्येवमर्थं ॥

अथ तृतीयामृचमाह । "परि वाजपतिः कविः अग्निर्हव्या-न्यक्रमीत् । दधद्रत्नानि दाशुषे" इति । 'वाजपतिः' अन्नस्य पालकः, 'कविः' विद्वान्, अयम् 'अग्निः', 'हव्यानि', पुरुरूपाणि 'पर्य्यक्रमीत्' परिक्रान्तवान् । किं कुर्व्वन्, 'दाशुषे' हविर्दत्त-वते, यजमानाय 'रत्नानि', 'दधत्' सम्पादयन् ॥

इति चतुर्थोऽनुवाकः ।